

Bästa partidag.

År 1961 besökte John F Kennedy NASAs huvudkontor.

På besöksrundan råkade han på en fastighetsskötare. Han frågade mannen vad han hade för uppgift inom NASA: Utan att blinka svarade han – ”I am helping to put a man on the moon!”

Den här berättelsen påminner oss om hur oerhört viktigt, och tacksamt, det är att få jobba med nånting som för oss vidare mot ett större syfte.

Ett politiskt parti föds alltid kring en tanke. Under hela sin snart 120 år långa existens har SFP som parti försvarat fri konkurrens och marknadsekonomi. Vi kan med goda skäl kalla oss ett företagparti. Samtidigt har vi medvetet jobbat för en nordisk välfärdsmodell, för att trygga minoriteters rättigheter. Vi är ett liberalt parti som försvarar jämställdhet, mänskliga rättigheter – alla människors lika värde.

Ja jämställdhet - Det finns många saker i det nya regeringsprogrammet som vi kan glädja oss över. Vi satt inte i onödan i fyra veckor i Ständerhuset. Speciellt viktigt är det, att jämställdhet inte mer tillägnas bara en mening i programmet, utan en hel portfölj. Om med justitieministerns och jämställdhetsministerns portföljer kan vi ännu starkare profilera oss som ett nordiskt välfärdsparti.

För att återkomma till mannen som arbetade på NASA – när vi nu inleder en ny riksdagsperiod är det viktigt att vi använder tillräckligt mycket tid till att klargöra vårt partis strategi och värderingar – vart vi vill komma. Att vi använder tid till att fundera på hur vi helt konkret kan få vårt program att bli verklighet. En strategi är en karta som hjälper oss att hitta rätt. Den berättar vart vi vill komma, och hur.

En rörelses själ ligger i dess värderingar. Värderingar och attityder, de förändras långsamt. Och de skall förändras långsamt. Men eftersom världen omkring oss förändras snabbt är det viktigt att vi hela tiden för en aktiv dialog och diskussion kring vad vi står för.

Peter Senge, en professor som specialiserat sig på organisationsteori påminner oss i sin text om hur det, att man för en resultatnriktad diskussion om sina värderingar kan vara en fråga om liv och död för en organisation.

Jag tror helt som Peter Senge – för att vi skall kunna utveckla vårt parti så måste vi föra en öppen och livlig diskussion om vad vi upplever att vi är just nu, och om vad vi vill vara om fem eller tio år. När vi vet vad vi vill uppnå kan vi rita upp vägen som för oss dit.

Det kan vara svårt och obekvämt att diskutera värderingar. Ingenting är jobbigare för oss människor än förändring, för då måste vi adaptera oss till nånting nytt. Men en förändring är alltid också en stor möjlighet, och för att man skall kunna ta den möjligheten till vara måste man känna sig trygg. Vi måste alla känna oss trygga.

Själv tror jag, att SFP måste se sig om i världen vi har runtomkring oss och se hur den snabbt förändras. Vi kan fördöma intoleranta och nationalistiska tendenser - men ett

fördömande får dem inte att gå bort. Det vi måste göra, är att göra upp en plan för att stävja en sådan utveckling. Och för att det skall lyckas måste vi känna vår fiende. I stället för att döma måste vi förstå de känslor som finns bakom dessa tendenser och fenomenen som leder till dem.

Vår kärnuppgift är att göra vår värdegrund, våra tankar, synliga för så många finländare som möjligt.

Jag har tidigare också talat om ett "momentum" inom politiken. Med det syftar jag på det, att våra värderingar, vår politik har ett sug över språkgränserna. Och det här är inte ett hot. Jag är säker på att alla som stöder SFP och som förbundit sig till vårt parti förstår vikten av en tvåspråkig kultur och vill försvara den. När vi ser det märker vi, att vi har en stor möjlighet att öka partiets inflytande. Och det, ökat inflytande, skall varje parti eftersträva.

Toivon, että meillä on puolueena rohkeutta ja halua käydä avointa keskustelua siitä, millainen rooli RKP:llä voi kaksikielisessä Suomessa tulevaisuudessa olla. Jos asetamme tavoitteeksi sen, että pidämme kiinni halustamme puolustaa pohjoismaista hyvinvointia ja sen mahdollistavaa yrittäjyyttä sekä sen, että haluamme olla tulevaisuudessa ei viiden, vaan 10 tai 15 prosentin puolue, niin en näe mitään syytä sille, miksemme pystyisi keksimään keinoja, joilla pääsemme näihin tavoitteisiin. Kysymys on tavoitteeseen sitoutumisesta ja määrätietoisesta työstä sen saavuttamiseksi.

Ni har kanske hör uttrycket "culture eats strategy for breakfast" dvs. kulturen äter upp strategin. Det betyder, att vår plan, vår strategi inte kan uppfyllas om vi inte har en organisationskultur som stöder den. Själv ser jag, att en sund organisationskultur bygger på ömsesidig respekt, öppenhet, transparens, jämställdhet och optimism. Vi finlandssvenskar är i regel optimister, det är inte ett problem. Jag efterlyser trots allt ändå mera diskussion ute på fältet och mer jämställda möjligheter till påverkan. Vi skall fokusera på värderingar och tankar, inte på geografi. När idéerna är i centrum skall det inte ha betydelse var den som talar står. Vare sig man bor i Kuopio, Rovaniemi, Jakobstad eller Helsingfors skall man känna att man är i centrum av beslutsfattandet. Det är jämlikhet.

Vi måste sträva till att vara mer än summan av våra beståndsdelar. Alla regioner har sina egna styrkor. Vi måste känna igen dem och utnyttja dem. SFP är ett litet parti och måste därför arbeta enigt, mot ett gemensamt mål.

Finland föråldras snabbt. Min mission är att göra allt jag kan för att så många unga människor som möjligt ska uppleva politiken som nånting de ser som intressant och inspirerande. På basen av de långa och ibland rätt hetsiga diskussionerna vi har vid vårt matbord hemma, så har jag lyckats, åtminstone lokalt. Utan nästa generation påverkare har vi ingen framtid.

Som avslutning vill jag därför tacka de otaliga SU:are som i flera val efter varandra gjort att SFP är det parti som lockar till sig flest unga kandidater. Tack för er insats.

Kära partidag, alla ni som arbetat igenom två stora val denna vår, alla ni som suttit i otaliga möten på kommunalnivå det gångna året, alla ni som satt på Ständerhuset i obekväma stolar i fyra veckors tid, alla ni som jobbat långa dagar på partikansliet, alla ni som i ur och skur ställt up för partiet, och nu kommit hit till Vasa – och sist oh slutligen - tack Anna-Maja för ditt arbete och riksdagsgruppen för att ni gett mig ert förtroende att leda

riksdagsgruppen. Jag upplever det som ett väldigt viktigt jobb och vill genom det främja det jag nyss talade om.

Bästa partidag - så som den kloka fastighetsskötaren på NASA sade:

”Let’s put a man on the moon. ”